

EXPUNERE DE MOTIVE

Art.III alin.(1¹) din Legea nr.169/1997 privind suspendarea actelor administrative de trecere a terenurilor în domeniul public și privat al statului, nu sunt aplicabile în cazul rețelei de unități a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, deoarece:

1. Legea nr.18/1991 stabilește la art.35 alin.(2) că „Terenurile proprietate de stat, administrate de institutele și stațiunile de cercetări științifice, agricole și silvice, destinate cercetării și producerii de semințe și material săditor din categorii biologice superioare și animalelor de rasă, precum și din administrarea Institutului pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor de Plante de Cultură și a centrelor sale teritoriale, aparțin domeniului public și rămân în administrarea acestora”. Ulterior dispozițiilor Legii fondului funciar nr.18/1991 au fost confirmate și de dispozițiile art.3 alin.(2) din Legea nr.213/1998 și de poz. 5 a pct.I din anexă.

2. Numai identificarea cadastrală și delimitarea terenului, domeniul public al statului, dat în administrarea unităților de cercetare-dezvoltare, s-a făcut prin hotărâri ale Guvernului emise în baza Legii fondului funciar nr.18/1991 (art.35 alin.(2)), Legii nr.213/1998 și Legii nr.290/2002, (legi organice), care STABILESC regimul juridic al domeniului public al statului, regim cu caracter de permanență cu privire la terenurile agricole destinate activității de cercetare-dezvoltare, cu drept de administrare definitivă și irevocabilă conform Legii nr. 147/2004, în acord cu dispozițiile Legii nr.213/1998.

3. În urma înființării Agenției Domeniilor Statului în anul 2001, s-a schimbat doar titularul dreptului de administrare, nu și regimul juridic al terenurilor, prin Legea nr.147/2004 schimbându-se din nou titularul dreptului de administrare, definitiv și irevocabil în favoarea unităților de cercetare-dezvoltare.

4. Legile nu intră în categoria actelor administrative, astfel că dacă se pot considera suspendate hotărârile de Guvern de reorganizare a unităților de cercetare-dezvoltare, efectele legilor nu pot fi suspendate.

5. Legea nr.247/2005 este ulterioară legilor menționate mai sus, prin care terenurile din administrarea unităților de cercetare-dezvoltare au fost declarate ca aparținând domeniului public al statului și conform principiului de drept – legea civilă nu retroactivează.

6. Legea nr.247/2005 cuprinde dispoziții de modificare și completare a legislației din domeniile proprietății și justiției, dispoziții înglobate în textul legilor anterioare, respectiv Legii fondului funciar nr.18/1991, Legea nr.169/1997, Legii nr.1/2000, rămânând ca dispoziții proprii aplicabile în continuare ca atare, doar dispozițiile titlurilor X, XI și XIII.

7. Legea nr.247/2005 nu conține vreo prevedere prin care să fie posibilă trecerea terenurilor din domeniul public al statului în domeniul privat al unei localități printr-o hotărâre a comisiei județene prin derogare de la Legea nr.213/1998; art.27 alin.(7¹) din Hotărârea Guvernului nr. 1832/2005 prevede obligația ca prin hotărârea de validare a comisiei județene, să se constate trecerea suprafeței supuse restituirii din domeniul public al statului în domeniul privat al localității. Ori Hotărârea Guvernului nr. 1832/2005 este un act administrativ în timp

ce Legea fondului funciar nr.18/1991, Legea nr.169/1997, Legea nr.1/2000, Legea nr.147/2004 și Legea nr.213/1998 sunt legi organice, și de aici rezultă inaplicabilitatea principiului „specialia generalibus derogant”, pentru că nu sunt acte juridice de același rang (norma specială derogă de la norma generală).

Dorința legiuitorului de a crea un cadru legislativ special acestor terenuri indispensabile cercetării a existat încă din 1991 prin adoptarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, în aplicarea art.35 emitându-se Hotărârea Guvernului nr.517/1999 privind delimitarea suprafețelor de teren strict necesare pentru cercetare, ulterior, prin actele normative apărute s-a încercat protejarea domeniului cercetării din agricultură.

În concluzie, subliniem că apartenența la domeniul public a terenurilor destinate cercetării și aflate în administrarea unităților de cercetare-dezvoltare este stabilită prin legi organice, nu prin acte administrative, actul administrativ realizând doar identificarea și delimitare cadastrală a terenurilor.

Față de cele prezentate, s-a elaborat propunerea legislativă anexată, pe care o supunem dezbaterii și adoptării Parlamentului în procedură de urgență.

INIȚIATORI,

Deputat PDL – Vasile ILIUȚĂ

Deputat PP-DD – Ion MELINTE

Deputat PDL – Cătălin TEODORESCU

Deputat PP-DD – Maria DRAGOMIR

Deputat PP-DD – Dumitru NICULESCU

Deputat PP-DD – Luminița ADAM

